

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**Ven. Viri Thomæ Malleoli A Kempis, Canonici Regvlaris
Ordinis D. Avgvstini. Opera Omnia**

Thomas <von Kempen>

Dvaci, 1625

De vera sapientia apud Deum quærenda. III.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-45790](#)

Beatis. 19. semper bonum. Non potes perfectè amare Deum, nisi contemnas te ipsum & mundum propter Deum; qui reddit tibi centuplum in praesenti, & vitam aeternam in futuro.

3. O frater peregrine, non sit tibi graue elongari ab amicis & notis; qui saepe sunt impedimentum aeternæ salutis, & subtrahit diuinæ consolationis. Vbi sunt socij tui, cum quibus lufisti & risisti? Nescio. Abierunt, & me reliquerunt. Vbi est, quod heri vidisti? Euanuit. Vbi est, quod comedisti & bibisti? Totum perire. Quid nocuit, quod abstinuit? Nihil omnino. Sapiens ergo, qui Deo seruit, & seculum cum suis delectationibus funditus spernit. Verè ita est. Væ omnibus mundi illecebris ebrijs, quos citidomini iucunda societas deseret, fugiet, atque sepeliet. Ecce moni sunt omnes. Non ultrà reuertentur ad me; ego magis sequar eum Deo vocante. Hospites fuerunt super terram, & ego. Omnia hinc reliquerunt, & ego. Tanquam umbra subito transierunt, & ego.

CAPVT III.

De vera sapientia apud Deum querenda.

Proph. 3.

1. **B**eatus vir, qui inuenit sapientiam. Quare veram sapientiam, quam Christus docuit, & exēplo suo ostendit. Verus sapiens odit iniquitatem, loquitur veritatem, & operatur iustitiam. Qui sobrie, castè, piè, humiliter, & deuotè viuit, & pericula tentacionum cauet, sapiens est & Deo placet. Hic bonam famam habet, bonam conscientiam seruat, tristitiam fugat, pacem possidet, & cordis lætitiam frequenter à Deo accipit, quam mudiis ignorat nec sapit.

2. Sapientia mundi vanitas est, & stultitia reputatur apud Deum. Decipit suos amatores, & in fine torquet amantes. Sapientia vero carnis mors animæ est, quæ subito tollit pariter vina bidentes & delicijs inharentes. Nam luctus & poena, post carnis gaudia foeda. Trahitur autem vera sapientia, de occultis verbis & sacris actibus Christi; qui suadet spernere mundum, fugere delicias, domare carnem, pati dolores, subire labores, amare virtutes.

CAPVT IV.

De pugna contra propria vita.

Matt. XI.

1. **R**egnum calorum, vim patitur. Multorum est incipere, paucorum proficere, paucissimorum ad perfectionem peruenire. Aut enim ad carnem nimis labimur, aut in superbiam erigimur, aut aduersis frangimur. Heu raro hic inuenitur, qui Deum pure querat, & seipsum perfectè vincat, & funditus reclinuat. Dicitur qui-

